
Oto ja, pošlij mnie

Nowenna przed Beatyfikacją Papieża Jana Pawła II (Przygotowanie w rodzinie) Tydzień IV–20 marca 2011 r.

Świętość — odległy ideał czy droga życia ?

Z listu św. Pawła do Efezjan: A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga - zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim [...] i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha (Ef 2, 19-22).

Rozważanie:

Człowiek jest istotą wiecznie niezaspokojoną. Ciągłe chce czegoś więcej w swoim życiu, ma wciąż nowe marzenia i pragnienia, których nie jest w stanie do końca zrealizować. Jakim światłem oświetlić to doświadczenie, aby nie było ono przygnębiającą i pesymistyczną prawdą ludzkiej egzystencji? Św. Augustyn powiedział: „Niespokojne jest serce człowieka dopóki nie spocznie w Bogu”.

Jan Paweł II uczy: „Szukam, o Panie, Twojego oblicza» . Ta tęsknota Psalmisty sprzed stuleci nie mogła doczekać się wspanialszego i bardziej zdumiewającego zaspokojenia niż kontemplacja oblicza Chrystusa. W Nim Bóg naprawdę pobłogosławił nam i sprawił, że «Jego oblicze zajaśniało» nad nami. A jednocześnie, będąc Bogiem i człowiekiem, Chrystus ukazuje nam też prawdziwe oblicze człowieka, «objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi» Jezus jest «nowym człowiekiem», który wzywa odkupioną ludzkość do udziału w Jego Boskim życiu” (*Novo millennio ineunte*, 23).

Człowiek nie może żyć bez miłości. Człowiek pozostaje dla siebie istotą niezrozumiałą, jego życie jest pozbawione sensu, jeśli nie objawi mu się Miłość, jeśli nie spotka się z Miłością, jeśli jej nie dotknie i nie uczyni w jakiś sposób swoją, jeśli nie znajdzie w niej żywego uczestnictwa” (*Redemptor hominis*, 10) „A źródło miłości jest zawsze w głębi duszy człowieka, gdzie słyszy on głos Chrystusa, wzywającego, aby wraz z Nim wypłynąć na głębię. Niech każdy z was przyjmie to zaproszenie Chrystusa i każdego dnia wielkodusznie odpowiada na nie od nowa” (Rzym, 17.03.2001).

Świętość a życie wieczne

Świętość, do której zachęcał Jan Paweł II, to zapowiedź i zarazem jedyna droga do życia wiecznego. Tymczasem współczesny człowiek jak zauważa Benedykt XVI w encyklice o nadziei zdaje się być obojętny wobec życia wiecznego. „Czy naprawdę tego chcemy – pisze Papież – żyć wiecznie? Być może wiele osób odrzuca dziś wiarę, gdyż życie wieczne nie wydaje się im rzeczą pożądaną. Nie chcą życia wiecznego, lecz obecnego, a wiara w życie wieczne wydaje im się w tym przeszkodą” (*Spe salvi*, 10).

Życie wieczne to „moment zanurzenia się w oceanie nieskończonej miłości, w którym czas – przed i potem – już nie istnieje. (...) Ten moment jest życiem w pełnym znaczeniu, wciąż nowym zanurzeniem się w głębi istnienia” (*Spe salvi*, 12). „To «życie wieczne» nie jest niczym innym jak uczestnictwem wierzących w życiu zmartwychwstałego Jezusa i polega na włączeniu w nurt miłości jednoczącej Ojca i Syna, którzy stanowią jedno (por. J 10, 30; 17, 21-22)” (Audycja generalna, 16.12.1998).
Życie wieczne uczestnictwem w życiu Boga

„[Chcemy] Bogu dziękować za wielką łaskę przybranego synostwa Bożego [...]. Tę łaskę – jak pisze św. Paweł – otrzymaliśmy od Boga, «abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem» (Ef 1, 4) i «byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu» (Ef 1, 12). Nie można osiągnąć świętości, nie można istnieć dla chwały Boga inaczej, jak tylko przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie. «W Nim mamy odkupienie przez Jego krew – odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski» (Ef 1, 7)”

„«Życie» Chrystusa to życie łaski – bezinteresownego daru Boga, który daje nam udział w Jego życiu i pozwala żyć na wieki w Jego miłości. Kiedy chrześcijanie są o tym naprawdę przekonani, ich życie przemienia się, a wyrazem tej przemiany jest nie tylko świadectwo osobiste, ale także [...] głoszenie [...] żywej wiary” (Z orędzia na XXXI Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu).

W modlitwie o beatyfikację Jana Pawła II, wspominamy go między innymi jako tego, który „wskazywał świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę do osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Bogiem”. To jest chyba największy testament Papieża i zadanie, jakie pozostawił nam do zrealizowania.

Modlitwa z dziećmi

Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Ojciec: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za dar miłości, którą Ty nas otaczasz i miłości, która jest w nas, którą chcemy obdarzać siebie nawzajem. Dziękujemy za miłość małżeńską, za miłość rodzicielską, za miłość dziecięcą. To Ty jesteś źródłem tej miłości i za to chcemy Ci dzisiaj okazać naszą wdzięczność.

Dziecko: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za chrzest, pierwszą spowiedź i pierwszą komunię świętą. Dziękuję Ci za moich rodziców.

Matka: Dziękujemy Ci za nas, za nasze małżeństwo, za nasze dzieci.

Dziecko: Dziękuję Ci, za całą moją rodzinę, za wszystkich moich kolegów i koleżanki, za nauczycieli i sąsiadów.

Dalsze spontanicznie wypowiedziane dziękczynienie. Zaczyna któreś z rodziców i zachęca do tego dzieci.

Ojciec: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że powołałeś nas do świętości i pomagasz nam ją osiągać. Za to, że możemy wspólnie modlić się do Ciebie.

Matka: W piątej tajemnicy światła - ustanowienie Eucharystii - prosimy Cię, Jezu, o to, abyś przyjął naszą rodzinę, zamknął ją w Twoim Sercu. Tak, jak Ty oddajesz się nam w Najświętszym Sakramencie, tak i my całkowicie oddajemy się Tobie. W Twoją opiekę oddajemy nasz dom, naszą pracę i szkołę, nasze marzenia, tęsknoty i myśli, nasze radości i smutki, naszą codzienność i chwile wyjątkowe. Chcemy żyć dla Ciebie, jako Twoje dzieci. Chcemy wypełnić nasze chrześcijańskie powołanie i osiągnąć świętość. Pomagaj nam w tym dążeniu w każdej chwili naszego życia.
Rodzina odmawia dziesiątek różańca.

Modlitwa o beatyfikację

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Modlitwa ucznia w Szkole Modlitwy Jana Pawła II

Miłosierny Boże, Ty wysłuchałeś prośby Elizeusza i napełniłeś go duchem proroka Eliasza. Wysłuchaj mojej pokornej prośby i udziel mi ducha, którym żył Jan Paweł II.

Napełnij mnie duchem modlitwy, aby była ona obecna w moim życiu jako radosne i pełne miłości przebywanie z Tobą. Napełnij mnie duchem pracowitości, abym solidnie wypełniał swoje codzienne obowiązki. Napełnij mnie duchem wrażliwości na potrzeby innych ludzi, abym umiał ofiarować im to, czego najbardziej potrzebują. Napełnij mnie duchem jedności, abym wszędzie niósł pokój i zgodę, pomagając pokonywać podziały i konflikty.

Naucz mnie żyć według zasady „Totus Tuus”, w całkowitym oddaniu się Maryi i naśladowaniu Jej drogi wiary. Doprowadź mnie do pełnego zjednoczenia z Tobą, w Twoim umiłowanym Synu Jezusie Chrystusie, mocą Ducha Miłości. Amen.

Modlitwa dorosłych

Prowadzący: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Ojciec: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za kolejne spotkanie z Tobą podczas nowenny niedziel. Wciąż wpatrujemy się w postać Twojego Sługi, Jana Pawła II. W niedzielę usłyszeliśmy słowa o świętości. Jakże bardzo pasują one do niego. To był naprawdę święty człowiek! Swoim życiem pokazał nam, że i dzisiaj świętość jest możliwa. I choć samo słowo „świętość” jest we współczesnym świecie mocno deprecjonowane, choć jego znaczenie bywa zamazywane i często odnosi się je do czegoś nierzeczywistego albo szalenie odległego i wręcz niemożliwego do osiągnięcia, to jednak my, chrześcijanie, my ludzie wierzący wiemy, że to jest nasze powołanie.

Matka: Świętość to bycie przy Tobie. To ufanie Tobie. To słuchanie Ciebie. To wiara, mocna wiara, o którą wciąż Cię prosimy. To przekonanie, że ludzkiego życia nie można rozpatrywać jedynie w kategoriach przemijającego czasu, ale pewność, że nadejdzie moment spotkania z Tobą, moment niemożliwego do ogarnięcia ludzkim rozumem szczęścia, które nie będzie znało końca. To nadzieja, że to szczęście jest dla nas do osiągnięcia, że jest dla nas przez Ciebie przygotowane. To wreszcie miłość. Twoja wielka miłość do każdego człowieka, do nas, zebranych teraz w Twoje Imię. To miłość, która łączy naszą rodzinę. To miłość, którą chcemy odpowiedzieć na Twoją miłość.

Posłuchajmy, co Jan Paweł II mówił o świętości:

Członek rodziny: „Świętość bowiem polega na miłości. Opiera się na przykazaniu miłości. Mówi Chrystus: „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem” (J 15, 12). I mówi jeszcze: „Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości” (J 15, 10). Świętość jest więc szczególnym podobieństwem do Chrystusa. Jest podobieństwem przez miłość. Poprzez miłość trwamy w Chrystusie, tak jak On sam poprzez miłość trwa w Ojcu” (Kraków, 22.VI.1983 r.)

(chwila ciszy)

Ojciec: Panie Jezu, chcemy teraz zanieść do Ciebie nasze prośby za wstawiennictwem Jana Pawła II. Przyjmij je, prosimy, dla Twojej większej chwały,

Abyśmy mocno uwierzyli w nasze powołanie do świętości,

Wszyscy (po każdym wezwaniu): Prosimy Cię, Panie!

Abyśmy często sięgali po Pismo Święte i rozważali Twoje słowo,

Abyśmy mieli w sobie dość siły i odwagi, aby Twoją wolę wprowadzać w życie,

Abyśmy ukochali uczestnictwo we mszy świętej,

Abyśmy zawsze byli w stanie łaski uświęcającej i często przyjmowali Cię w komunii świętej,

Abyśmy umieli Tobie służyć,

Abyśmy umieli służyć sobie wzajemnie,

Aby z naszego postępowania zniknął egoizm,

Abyśmy umieli pokonać nasze lenistwo fizyczne i duchowe,

Abyśmy chcieli być do Ciebie podobni,

Abyśmy chcieli być świętymi,

Abyś błogosławił naszej rodzinie,

Abyś pogłębiał i uświęcał naszą miłość,

Abyś dał nam zdrowie,

Abyś błogosławił nam w naszej pracy,

Teraz jest czas, aby każdy z nas mógł zanieść do Boga swoje osobiste prośby. Można je wypowiedzieć na głos.

Ojciec: Panie Jezu, Ty dałeś nam papieża Jana Pawła II i uczyniłeś z niego dla nas wzór świętości. Dziękujemy Ci za to i prosimy, abyśmy każdego dnia starali się wypełniać Twoją wolę, którą nam przekazałeś poprzez słowa nauczania Jana Pawła II.

Wszyscy: Amen.

Ojciec: Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego.

Wszyscy: Amen.

Pytania do rachunku sumienia

Czy zastanawiasz się nad celem i sensem swojego życia? Jak go formułujesz? Czy to, że przez Chrzest święty jesteś „współobywatелеm świętych i domownikiem Boga” jest dla Ciebie najważniejsze? Czy dziękujesz Bogu za dar życia Chrystusa w Tobie? Czy starasz się usilnie być świadkiem wiary w życie wieczne? Jak korzystasz z sakramentu pokuty? Jakie jest Twoje uczestnictwo w mszy św.?

Jesteśmy w sieci :
www.parafia.branszczyk.com

Prowadź mnie, Panie, na Eucharystię

Wszystkie czyny chrześcijańskiego życia wiążą się ze sprawowaniem Eucharystii i do niej zmierzają (OWMR 16).

Prowadź mnie, Panie Jezu, na Eucharystię. Tam odnajdę szczyt modlitwy i jej źródło. Ku celebracji Eucharystii skierowana jest moja codzienna rozmowa z Tobą i czas spędzony na adoracji Ciebie ukrytego w Najświętszym Sakramencie. Z niej czerpię siły do tego, aby odpływać od brzegu i docierać na głębię zjednoczenia z Tobą i braćmi. Piękna modlitwa każdego dnia sprawia, że głębiej przeżywam Eucharystię, a przeżycie Eucharystii w skupieniu, na miarę „Totus Tuus”, odnawia moją codzienną modlitwę. Udziel mi, Panie, swojego Ducha, aby mnie prowadził. Pomóż mi realizować w życiu Twoje słowa: „Wyplłyn na głębię”. Amen.

